

گروه ادب و هنر| دوستانداران صدای سالار عقیلی از امشب می‌توانند صدای او را با بخش سریال «چرخ و فلک» بشنوند. تیتراژ پایانی این سریال اپیزودیک را که از شبکه اول سیما پخش می‌شود عقیلی با ترانه‌ای از عبدالجواد موسوی خوانده است. این سریال که یکی از گزینه‌های پخش در ماه رمضان بود به نویسندگی علیرضا طالب‌زاده و کارگردانی عزیزالله حمیدنژاد، بهرام عظیم‌پور و احسان عبدی‌پور ساخته شده است. در سریال «چرخ و فلک» بازیگران بسیاری از جمله امیر آقایی، حمیدرضا آذرنگ، لیلا اوتادی، میلاد کی‌مرام، آشا محرابی، شبنم مقدمی، کیهان ملکی، بهناز جعفری، حسین سلیمانی، لیندا کیانی، فتنه ملک‌محمدی و... بازی می‌کنند.

**نگاهی به نمایش «مجلس ضربت‌زدن»
نوشته بهرام بیضایی و کار محمد رحمانیان**

مجلسی در ستایش آگاهی

نگاه

«نویسنده: یعنی به اسم علی

درباره این ملجم بنویسم؟

کارگردان: به من گفتند و تاکید

کردند که مردم هیچ بازیگری را

در نقش او نمی‌پذیرند.

نویسنده: مگه شبیه‌خونا مردم عادی نبودند؟ رعیت و کاسب و بافنده؟ از طرفی

اون خودش یکی از مردم بود...»

این یکی از دیالوگ‌های کلیدی متن بهرام بیضایی است که به موضوع مهمی در زمینه نمایش و اجراهای تئاتر ایرانی درباره مصائب اولیا(ع) می‌پردازد که بیضایی با چیره‌دستی هرچه تمام‌تر آن را با زندگی خود و تاریخ اجتماعی ایران پیوند می‌زند. درواقع او می‌خواهد سه داستان را در کنار یکدیگر روایت کند. در وهله اول ماجرای ضربت‌خوردن مولای متقیان حضرت علی(ع) را در شب ۱۹ ماه رمضان شاهد هستیم که همچنان محل تحلیل فراوان است. عبدالرحمن بن‌ملجم اواخر ماه شعبان سال ۴۰ هجری به کوفه رسید و منتظر رسیدن شب نوزدهم ماه مبارک رمضان شد. اما بیضایی این اتفاق را با مسائل روز زندگی ایران پیوند می‌زند و یک نویسنده را شخصیت اصلی خود برمی‌گزیند که می‌خواهد متنی درباره همین واقعه بنویسد ولی با مشکل نشان‌دادن اولیا(ع) روبه‌رو می‌شود. در داستان سوم ما با اتفاقات نیمه دوم دهه هفتاد مواجه هستیم که خود محمد رحمانیان آن را چنین بیان می‌کند: «داستان مجلس ضربت‌زدن در دو مقطع زمانی سال ۲۰ هجری در کوفه و اواخر دهه ۷۰ در تهران می‌گذرد. در داستان اول موضوع درباره تجمع گروهی برای قتل امام‌علی(ع) است و داستان دوم قصه نویسنده‌ای است که خود را حلقه کم‌شده زنجیره‌ای می‌بیند و ... مشغول نگارش نمایش است.»

متن به‌مثابه تجربه زیسته مولف

باید اضافه کنیم داستان سومی هم در این نمایشنامه در کار است و آن ماجرای نوشتن خود متن «مجلس ضربت‌زدن» که به بهرام بیضایی پیشنهاد نوشتن داده شد. آفتور که شنیده‌ام بیضایی پیشنهاد دو نمایشنامه را در آن روزها دریافت می‌کند که یکی از آنها همین متن است و شاید در مدت کمتر از ۱۰ روز آن را به رشته نگارش درآورد. این نمایشنامه مانند بسیاری دیگر از آثار بیضایی مانند «هشتمین سفر سنبل‌باده» که در سال ۱۳۴۳ به سفارش جعفر والی نوشته شد، مربوط به زندگی خود بیضایی می‌شود. زیرا این متن هشتمین نمایشنامه بلند او بود. این اثر بسیار شبیه به نمایشنامه قبلی بیضایی «مجلس شبیه» در ذکر مصائب استاد نوید ماکان و همسرش مهندس رخشید فرزین» هم هست.

پرشن به‌مثابه کلید اصلی درام

پرشن اساسی که پیش می‌آید این است که چرا باید این متن را در سال ۱۳۹۵ و بدون هیچ دراماتورژی خاصی اجرا رفت؟ لزوم اجرای این متن که در سال ۱۳۷۹ توسط بیضایی نوشته شد و توانست رنگ صحنه را به خود ببیند چیست؟ چرا باید نقش نویسنده را مهتاب نصیرپور اجرا کند؟ یا در اجرای رحمانیان چرا یک سازه بزرگ در وسط صحنه حضور دارد و گاهی می‌چرخد؟ البته بسیاری از ایده‌های اجرایی این نمایش تحت نظر خود بیضایی هستند و رحمانیان نیز اجرایی شسته‌رفته دارد. اما یک بی‌نظمی کلی در اندیشه اجرایی او حاکم است که اگر با پرسش «چرا؟» با آنها برخورد کنید متوجه امر خواهید شد. مهم‌ترین پرسش این است که خود بهرام بیضایی می‌تواند این نمایش را در ایران اجرا ببرد؟ البته پرسش‌هایی که در متن بیضایی می‌پرسد حالا دیگر استحاله یافته‌اند و به شکلی دیگر در زندگی ایرانی معاصر سر برون آورده‌اند و کارگردان باید دست روی این پرسش‌ها بگذارد.

میراث بیضایی روی صحنه‌های تئاتر

اجرای محمد رحمانیان بسیار شبیه به اجراهای بهرام بیضایی است، همان‌طور که شیوه نگارش او شبیه به بیضایی است؛ ولی چیزی از اجرای او کم است. به نظر آن را باید «دغدغه» نامید. دغدغه برای اجرای یک اثر نمایشی حرف اول را می‌زند. اگر آپس‌خولوس در نمایش ایرانیان روایتی وابسته به جبر و تقدیر در برابر زندگی یونانیان را قرار می‌دهد؛ یا ژان پل سارتر در نمایش «مگس‌ها» روایتی متفاوت از اساطیر و زندگی مردم روم باستان نوشته‌هایش می‌گوید که «جهنم دیگری است». هدف خاصی را مبتنی بر دغدغه خویش جست‌وجو می‌کند. وقتی آلبر کامو دست روی زندگی «کالیگولا» می‌گذارد و او را در جست‌وجوی خوشبختی نشان می‌دهد و خونخواری او را متکی بر فلسفه زندگی او به تصویر می‌کشد، هدف خاص خود را دنبال می‌کند. اما رحمانیان چه هدفی را دنبال می‌کند؟ در اجرای رحمانیان بازیگر نقش ابن‌ملجم همان لباس افرادی را بر تن می‌کند که در اجرای «مجلس شبیه» در ذکر مصائب نوید ماکان و... شاهد آن بودیم و این یعنی ادای دین به همان اجراهای بیضایی و بس. همیشه وقتی از کارگردان یک اثر نمایشی می‌پرسید چرا این متن نمایشی را روی صحنه بردید باید جواب قانع‌کننده‌ای در جتته داشته باشید. البته تئاتر مریض‌احوال این روزهای ایران دیگر آن رمق سابق را ندارد و درگیر کش و قوس صاحبان سرمایه و چهره‌های فوتبالی و تلویزیونی شده است. بهرام بیضایی با واژگان صیقل خورده، توجه بیش‌ازحدی به شکل «زبان» و «اندیشه» مستتر در آثار خود می‌کند و هر یک از متن خویش را در فراخور زمان زیسته اجرایی می‌کرد. اما وقتی خود بیضایی زنده و حاضر است و دیگری آن متن را اجرا می‌کند این اجرا گویی اجرای دیگری می‌شود و از شور آن کاسته می‌شود.

نمایش «مجلس ضربت‌زدن» نوشته بهرام بیضایی و کار محمد رحمانیان

معرفی نامزدهای شصت و هشتمین مراسم جوایز «آمی»

«بازی تاج و تخت» همه را ضربه فنی کرد

بازیگران سریال «بازی تاج و تخت»

در یک رقابت وحشتناک با سریال بازی تاج و تخت قرار دارند. هر کدام از این آثار بینندگان بسیاری در سراسر جهان دارند. البته ناگفته نماند که سریال محبوب «مردگان متحرک» یکی از رکوردداران بیننده در شبکه‌های کابلی کشور آمریکا است. این سریال اما با فصل ضعیف آخر خود و همچنین یک اقتباس دیگر به نام «ترس از مردگان متحرک» نتوانست

گروه ادب و هنر| بالاخره مراسم معرفی نامزدهای جوایزه امی پنجمینیه شب برگزار شد و سریال «بازی تاج و تخت» از شبکه «اچ‌بی‌او» توانست رکورد نامزدی در ۲۳ بخش را ثبت و چشم همه را خیره کند. سال گذشته نیز این سریال با ۲۴ بار نامزدی رکورد زده و توانسته بود در ۱۲ بخش اصلی جوایز را از رقیبا برپاید و مهم‌ترین سریال تاریخ تلویزیون لقب گیرد. البته ناگفته نماند که این سریال از دالوده‌های غیرقانونی لطامت جدی خورده و بسیاری از درآمد خود را از دست داده است. این مجموعه که ۶ فصل آن روی آنتن تلویزیون و شبکه‌های مجازی رفته با هزینه‌ای بالغ بر ۱۰ میلیون دلار برای هر قسمت ساخته می‌شود که چیزی حدود هفت کشور اروپایی در ساخت آن سهیم هستند و دستمزدهای گزاف بازیگران آن نیز زیانزد خاص و عام است. اما رقای این سریال برپیننده چه آثاری هستند؟ «آمریکایی‌ها» از شبکه فاکس، «پهتره با سول تماس بگیر» از شبکه ای بی‌سی، «سرزمین مادری» از شبکه شو تایم، «خانه پوشالی» از شبکه اینترنتی نتفلیکس و «آقای ربات» از شبکه یو اس آ

گفت‌وگو با علیرضا بندرآباد، رئیس دانشکده معماری و شهرسازی واحد تهران مرکزی

توسعه گرایش‌های رشته معماری در دانشگاه آزاد اسلامی

علیرضا بندرآباد، رئیس دانشکده معماری و شهرسازی واحد تهران مرکزی

است، دارید؟

می‌دانید که سابقه تاسیس رشته‌های معماری و شهرسازی در واحد تهران مرکزی به حدود ۲۷ سال قبل بر می‌گردد. بهره‌گیری از کادر مجرب، باسابقه و پرافتخار هیات‌علمی و وجود ده‌ها فارغ‌التحصیل مطرح در سطح حرفه‌ای و آکادمیک در کشور از جمله پتانسیل‌های به وجود آمده در این ۲۷ سال است. این مساله به این معنی است که ما باید تلاش‌مان را بر برندسازی «معماری و شهرسازی» برای واحد تهران مرکزی متمرکز کنیم. پس برنامه راهبردی ما توسعه گرایش‌های مختلف معماری و شهرسازی و مرمت به‌ویژه در مقاطع تحصیلات تکمیلی به‌منظور برندسازی و ایجاد یک قطب علمی به معنای واقعی در سطح کشور در آینده خواهد بود.

آیا برنامه‌ای برای امضای تفاهنامه با دانشگاه‌های هنر و معماری آزاد اسلامی یا سایر دانشگاه‌های کشور دارید یا نه؟

همان‌گونه که در پاسخ به سوال قبل اشاره کردم ارتقای کیفی رشته‌های دانشکده تا سطح قطب‌های علمی معتبر در سطح کشور نیازمند برنامه‌های تبادلی آموزشی و پژوهشی و ایجاد فرصت‌های مطالعاتی با سایر دانشگاه‌های کشور به‌ویژه دانشگاه‌های مطرح در زمینه معماری و شهرسازی است. بنابراین پاسخ سوال شما قطعا مثبت است. برای اولین گام نیز برنامه‌ریزی یک همایش ملی را در دردستور کار قرار داده‌ام و به برنامه‌های دیگر نیز خواهیم پرداخت.

برای امضای تفاهنامه با دانشگاه‌ها و دانشگاه‌های خارجی چطور؟ به‌خصوص در زمینه‌تبادل استاد و دانشجو، برای برقراری گفت‌وگو میان دانشگاه‌ها و معمری با دانشگاه‌های جهان؟

به موضوع بسیار خوبی اشاره کردید. یکی از برنامه‌های اجرایی در راستای ارتقای برند دانشگاه برگزاری دوره‌های مشترک آموزشی و تحقیقاتی با دانشگاه‌های معتبر دنیاست. خوشبختانه در طول چند

ماهی که از تاسیس دانشکده معماری و شهرسازی می‌گذرد و به همت تعدادی از اعضای هیات‌علمی دانشکده و با پشتیبانی مهرداد نوایخش، تفاهنامه‌ای با «دانشکده پلی‌تکنیک میلان» ایتالیا امضا شد. همان‌طور که در اخیرا هم دیدید در روزهای گذشته با حضور ریاست عالی دانشگاه، حمید میرزاده و ریاست محترم واحد تهران‌مرکزی نوایبخش این تفاهنامه در ایتالیا به امضای نهایی رسیده و ان‌شاءالله به‌زودی از ثمرات آن بهره‌مند خواهیم شد.

آیا نیازی به توسعه فیزیکی دانشکده دارید؟ اگر چنین نیازی هست، آیا امکانش وجود دارد؟ اصولا در حال حاضر دانشکده هنر و معماری در یک ساختمان متمرکز است یا دانشجویها باید از این ساختمان به آن ساختمان بروند؟

با برنامه‌هایی که برای گسترش رشته‌گرایش‌های مختلف در دانشکده داریم قطعا در آینده نزدیک نیاز به توسعه فیزیکی دانشکده خواهیم داشت. از ابتدای تاسیس دانشکده با حمایت‌های جدی ریاست واحد و معاونان ایشان به صورت کاملاً متمرکز در مجتمع دانشگاهی نیاخش مستقر شده‌ایم و خوشبختانه دیگر نگرانی برای تردد دانشجویان و استادان از یک ساختمان به ساختمان دیگر وجود ندارد. در حال حاضر

امکان گسترش فضاهای دانشکده در مجتمع نیاخش وجود دارد و در صورت لزوم ان‌شاءالله با همکاری عزیزان‌مان در معاونت عمرانی واحد این امر امکان‌پذیر خواهد بود.

از نظر نیروی انسانی و تعداد اعضای هیات‌علمی چه تناسبی در دانشکده معماری و شهرسازی وجود دارد؟ (نسبت استادان به دانشجویان چند است؟) و آیا این نسبت با معیارهای جهانی هماهنگ است؟ اگر هم هست که هیچ، اما اگر نیست، برای رساندن دانشکده به معیارهای جهانی چه برنامه‌ای دارید؟

در حال حاضر ۲۴ عضو هیات‌علمی تمام وقت و نیمه وقت با دانشکده همکاری

تلویزیون

جزء فهرست کاندیداهای اصلی و قدرتمند باشد. چهار سال پشت سر هم است که سریال «بازی تاج و تخت» جزء رقبای اصلی مراسم امی است. در بخش دیگری که به سریال‌های کم‌دی می‌پردازد «خانواده مدرن»، «دره سیلیکون»، «هیچ‌کاره»، «شفاف»، «سپه‌فام»، «معاون» و «کیمی اشمیدت شکست‌ناپذیر» نامزد دریافت «آمی» هستند. به نظر می‌رسد مراسم اسامال سریال «دره سیلیکون» که از همان فرمول همیشگی چند دوست عجیب و غریب تشکیل شده است شانس زیادی داشته باشد. در بخش سریال کوتاه نیز اثر بسیار بزرگ به نام «فارگو» در رقابت با دیگر آثار مانند «جرم آمریکایی»، «مدیر شب»، «مردم علیه او. جی سیمسون» و «ریشه‌ها» قرار دارد که شانس فارگو بسیار زیاد است. آکادمی علوم و هنرهای تلویزیونی «آمی» هر سال جایزه خود را به بهترین‌های دنیای تلویزیون در بخش‌های مختلف درام، کم‌دی، سریال کوتاه، فیلم تلویزیونی و برنامه‌های زنده اهدا می‌کند. ۲۰ سپتامبر این جوایز اهدا خواهد شد.

دارند که با توجه به تعداد حدود ۲۵۰۰ نفر از دانشجویان این دانشکده همچون بسیاری از دانشکده‌ها در کشور با معیارها و استانداردهای جهانی فاصله داریم. البته در حال حاضر کمبودها از طریق می‌شود. به هر حال برنامه‌ای که در این زمینه در کل دانشگاه آزاد اسلامی دنبال می‌شود اصلاح هرم هیات‌علمی است که در دانشکده معماری و شهرسازی نیز با اولویت جذب اعضای هیات‌علمی با مرتبه علمی دانشیار و بالاتر در حال پیگیری است.

دانشکده معماری و شهرسازی در حال حاضر چند گروه تحصیلی دارد و چه مقطعی را در برمی‌گیرد؟ برای توسعه آن چه برنامه‌ای دارید و در آینده نزدیک و دور چه رشته‌هایی به این دانشکده افزوده خواهند شد؟

دانشکده معماری و شهرسازی در حال حاضر چهار گروه آموزشی شامل تحصیلات تکمیلی معماری، کارشناسی معماری، شهرسازی و مرمت را در برمی‌گیرد. گروه معماری در سه مقطع کارشناسی، کارشناسی ارشد و دکتری فعال است. گروه شهرسازی شامل سه رشته در مقطع کارشناسی‌ارشد برنامه‌ریزی شهری و برنامه‌ریزی منطقه‌ای و طراحی شهری می‌شود که در مقطع دکتری شهرسازی نیز فعال هستیم. گروه مرمت نیز در مقطع کارشناسی‌ارشد در دو رشته مرمت بنا و مرمت اشیا فعال است. برای توسعه رشته‌ها در آینده نزدیک و همچنین برنامه میان‌مدت در حال پیگیری اخذ مجوزهای لازم برای تاسیس گرایش‌های جدید همچون معماری منظر در مقاطع ارشد و دکتری و تکنولوژی معماری مدیریت شهری در مقطع کارشناسی‌ارشد و رشته مرمت در مقطع دکتری هستیم.

آیا برنامه‌ای برای جذب دانشجو از سایر کشورها دارید و در این صورت آیا استادان شما امکان تدریس به زبان انگلیسی را دارند؟

همان‌طور که در پاسخ مربوط به تفاهنامه با دانشگاه‌های خارجی اشاره کردم به‌زودی تفاهنامه تبادل دانشجو اجرایی خواهد شد و با توجه به تسلط استادان این دانشکده به زبان‌های انگلیسی، فرانسه و ایتالیایی ان‌شاءالله با کیفیت لازم این اقدامات انجام خواهد شد. لازم است یادآوری کنم بسیاری از استادان درصدد رفتن به دانشگاه‌های خارج از کشور یا دوره‌های فرصت مطالعاتی در دانشگاه‌های معتبر بین‌المللی هستند.

برنامه‌ای برای توسعه بخش پژوهش در کنار بخش آموزش دارید؟ در حال حاضر امکانات پژوهشی دانشکده معماری و

شهرسازی در چه وضعیتی قرار دارد؟ با اهمیت فوق‌العاده‌ای که برای بخش پژوهش در دانشکده‌قاتل هستیم از ابتدای تاسیس سعی در ارتقای شاخص‌های پژوهشی داشته‌ایم. برنامه‌هایی همچون برگزاری همایش‌های ملی و بین‌المللی، راه‌اندازی نشریات علمی به زبان‌های فارسی و انگلیسی و ارتقای کیفیت پایان‌نامه‌های تحصیلات تکمیلی از اهم این فعالیت‌ها است.

سینما

عطاران همچنان می‌فروشد

گروه ادب و هنر| فروش بالای فیلم «دراکولا» به کارگردانی رضا عطاران نشان از آن دارد که این بازیگر همچنان با اقبال در گیشه روبه‌رو است و مخاطبان سینمای ایران همچنان، فارغ از کیفیت هنری فیلم‌های سینمایی فقط برای تماشای بازی او به سالن سینماها می‌روند. این فیلم با در اختیار داشتن ۵۲ سالن سینما در آخرین آمار به فروش دومیلیارد و پنجاه میلیون رسیده است که با توجه به اضافه شدن سالن‌های نمایش‌دهنده در روزهای آینده، از فروش بیشتری برخوردار خواهد شد. بخش این فیلم به عهده علی سرتیپی است که هم‌اکنون سه فیلم دیگر هم درحال اکران دارد. فیلم «بارکند» به کارگردانی مصطفی کیایی از دیگر فیلم‌هایی است که فیلمیران به مدیریت سرتیپی، بخش آن را به عهده دارد و تاکنون با نمایش در ۷۵ سینما، پنج‌میلیارد و ۶۰ میلیون تومان فروش داشته است. بارکد هم فیلمی کم‌دی است که مانند فیلم‌های اخیر کارگردانش پرفروش شده‌اند.

سومین فیلمی که فیلمیران پخش آن را به عهده دارد، «رسوایی ۲» است که با توجه به رقم فروش سه میلیارد و ۱۱۰ میلیون تومان در مدت اکرانش و تعداد سینماهای نمایش‌دهنده، یک شکست تجاری برای دهن‌مکی محسوب می‌شود. اما در این میان فروش یک میلیارد و ۱۶۰ میلیون تومانی برای فیلم «ایستاده در غبار» به کارگردانی محمدحسین مهدویان با توجه به موضوع و ساختار فیلم یک اتفاق خوب به حساب می‌آید.

فیلم «دختر» به کارگردانی رضا میرکریمی با وجود اضافه شدن تعداد سینماهایش به ۴۴ سالن هنوز مرز یک میلیارد تومان را رد نکرده و ۲۴ تیر تنها ۷۰۰ تومان فروش داشته است. این فیلم چندین جایزه داخلی و خارجی در جشنواره‌های مختلف از آن خود کرده که مهم‌ترین آنها جایزه فیلم مسکو است.

در این میان فیلم «آادت نمی‌کنیم» با وجود در اختیار داشتن تنها ۱۰ سالن در تهران به فروش بیش از یک میلیارد و ۶۰۰ میلیون تومان رسیده است. این فیلم در زمان اکران با حاشیه‌های جنجالی زیادی روبه‌رو بود که از آن جمله توقف اکران آن به علت تبلیغ در ماهواره بود. اما فیلم «زاپاس» به کارگردانی برزو نیک‌نژاد، کم‌دی دیگر درحال اکران با وجود ۳۸ سالن، به فروش ۶۲۰ میلیون تومانی در کشور رسیده است. بخش این فیلم به‌عنوان حوزه هنری است و انتظار می‌رفت فروش بالاتری داشته باشد.